

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Fácánok, rókák, nyulak és vidrák birodalma
a Háros-szigeten

Forrás: Most újság, de a második Margitsziget leheine

Hely:

Sépi újság, 1961. ápr. 18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy

Helyszám

1961

725.091

Budapest déli határán fekszik, a Duna ölelő karjai között a Háros-sziget. Valamikor körbejárta a víz, de az 1900-as évek előtt megkezdték a Duna keskeny szakaszának feltöltését és így ma már a szigetből félsziget lett. A régi rómaiak már ismerték ezt a helyet, két hidat is építettek, amely összekötötte a szárazfölddel. Római-kori leletekben rendkívül gazdag ez a környék, s ki tudja, mit rejt még a szigeti föld mélye, ha annak idején annyira értékesnek tartották, hogy két hidat is építettek hozzá...

Később, néhány évszázadra szinte elfelejtődött létezése, csak fáért, s az itt gazdagon tenyésző vadakért kereste fel egy-egy környékbeli.

Evv időben az Eszterházyak fácánok kertje volt a szigeti dzsungel.

A századforduló idején partján felépítették a *Lanária* szövőgyárat, amely az 1928-as válságban tönkrement. Tulajdonosának valószínűleg jó kapcsolatai lehettek a kormánnyal, mert 1928-ban megvásárolták az egész szigetet összes épületével *katonai célokra*. Ma is a honvédség egyik intézete lakja az épületeket, de a sziget nagy része, *mintegy 120 hold, kihasználatlan.*

Munkatársunk meglátogatta ezt a felfedezésre váró paradicsomot. Évszázados fái közé már beszökött az ősz, rozsdásodik a tölgyfa, sápad a nyír, aranyá sárgul a fűzek lombja. A bokrok alja szinte kéklik az érett szedertől, de nem szedi senki. A berkenyebokrok vérvörös bogóiában, sűrű, szinte áthatolhatatlan vadszőlő-lugasokban a természet szélsége szerint alkotott vad,

buja szépségeiben nem gyönyörködik senki. A sziget most fácánok, rókák, nyulak és vidrák, s az ide pihenni járó vadkacsák háborítatlan birodalma.

Évek óta alusza *Csipkerózsika* álmát a Háros-sziget s várja, hogy felfedezzék.

Óriási stranddá válhatna a holt Duna-ág, romantikus halászcsernye, csónakházak, víkendházak sora bújhatna meg a faóriások alatt.

Sporttelepek várhatnák a fiatalokat, nyári tábor az úttörőket. A Kertészeti Kutató Intézet is szívesen elvállalna itt néhány holdat, hogy pompás rózsaligetet teremtsen rajta. *De ma még a sziget egyszerűen gazdátlan.* A katonáknak, akik itt élnek, nincs szükségük rá és csupán irgalomból cserkészik végig olykor a sűrű erdőt, hogy megszabadítsák a fákat elszáradt ágaitól, gyógyítsák a viharok-okozta sebeket.

Néhány évig szövetkezeti birkanyáj „nyaralója” volt, de most már azok sem jönnek.

Csak a víz felett átszárnyaló madarak, vagy egy-egy meszszire bolyongó horgász érkezik ladikon, s néhány óráig itt üldögél a parton, a nyugalmas vizet lesve. De a Háros-szigetnek nincs gazdája, aki kézbe venné sorsát, akinek irányításával a főváros egyik kedvelt pihenő- és szórakozóhelyévé válhatna a mostani dzsungel.

Ezúton fordulunk mindenkihez, akit illet, a fővárosi tanácshoz, kiszesekekhez, úttörők-höz, lelkes társadalmi munkásokhoz: *fedezzék fel végre ezt a mintegy 120 holdas paradicsomot.*

(Lukács)